

Αρχιεπίσκοπος Κρήτης: Τιμούμε έναν Πατριάρχη που δεν λησμόνησε ποτέ πως είναι πρώτα Μοναχός

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Κρήτης](#)

Συγκινητική ήταν προσφώνηση του [Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ευγένιου](#) στην εκδήλωση που διοργάνωσε η Εκκλησία της Κρήτης για τον [Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο](#), ο οποίος επισκέφθηκε τη γενέτειρα του την Κρήτη και μάλιστα κατά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ιερούργησε στην Μονή Αγκαράθου, εκεί όπου έλαβε το μοναχικό σχήμα πριν 50 χρόνια.

Διαβάστε αναλυτικά: [Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας ιερούργησε στη Μονή της μετανοίας του](#)

Ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στον Προκαθήμενο της Αλεξανδρινής Εκκλησίας, αρχικά ευχαρίστησε την Παναγία που όπως είπε “διαρκώς γίνεται χαράς αιτία και χαριτώνει το νού μας, για ένα εκλεκτό Της παιδί, που πενήντα χρόνια πριν ξεκίνησε τον μοναχικό δόλιχό Του εδώ και που σήμερα είναι ο γλυκύς Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, Θεόδωρος ο Β΄ ο Κρης, ο δικός μας Θεόδωρος”.

“Απόψε τιμούμε έναν Πατριάρχη που δεν λησμόνησε ποτέ πως είναι πρώτα Μοναχός” συνέχισε ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης “πως λειτουργεί και διακονεί και εξακτινώνει τα χαρίσματά Του με Αγία υπομονή και αγία ταπείνωση, με σοφία και σύνεση, με αγία απλότητα και προπάντων αγάπη, ως αληθινός Μοναχός. Απόψε τιμούμε απλά και λιτά, ήσυχα και ταπεινά, αγαπητικά όμως, ανυπόκριτα και ειλικρινά, έναν Πάπα και Πατριάρχη που γνωρίζει αριστοτεχνικά την τέχνη την υψηλή του πατρικού ρόλου, την τόσο αναγκαία στην πνευματική ορφάνια των καιρών μας”.

Τιμητική εκδήλωση για τα 50 χρόνια από τη μοναχική κουρά του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεοδώρου

Η προσφώνηση του Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ευγένιου

Στίς ἅγιες αὐλές τῆς Παναγίας μας τῆς Ἀγκαράθου, τῆς σεβασμίας καί ἱστορικῆς αὐτῆς μοναχικῆς μάνδρας, ἀπό τούς κήπους τῆς ὁποίας ἀμέτρητα ἄνθη μέσα στούς αἰῶνες μεταφυτεύθηκαν στούς λειμῶνες τοῦ οὐρανοῦ, συναχθήκαμε ἀπόψε γιά ἕνα ἰδιαίτερο λόγο. Γιά νά εὐχαριστήσουμε, Ἐκείνην, πού διαρκῶς γίνεται χαρᾶς αἰτία καί χαριτώνει τό νοῦ μας, γιά ἕνα ἐκλεκτό Της παιδί, πού πενήντα χρόνια πρίν ξεκίνησε τόν μοναχικό δόλιχό Του ἐδῶ καί πού σήμερα εἶναι ὁ γλυκύς Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς, Θεόδωρος ὁ Β΄ ὁ Κρης, ὁ δικός μας Θεόδωρος.

Ἡ Παναγία μας, λοιπόν, μᾶς σύναξε ἀπόψε γιὰ νά γευθοῦμε, στά προεόρτια τῆς μεγάλης Ἑορτῆς Της, τούς καρπούς τῆς ἀναστροφῆς μας μέ τό πρόσωπο τοῦ ἐορτάζοντος τήν ἀγία αὐτή ἐπέτειο του, τοῦ Πατριάρχου Θεοδώρου. καί Τήν εὐχαριστοῦμε καί γι' αὐτό Της τό δῶρημα.

Μακαριώτατε Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρε,

Ὅλοι ἐμεῖς, ἄρχοντες καί ἀρχόντισσες, ἱερός κλῆρος, μοναχικές ἀδελφότητες καί εὐλογημένοι ἄνθρωποι ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καί ὄχι μόνο βρισκόμαστε ἐδῶ, πιστοί στό χρέος, ἔχοντας καί τήν πρὸς τοῦτο πατρική ἐντολή τοῦ Παναγιωτάτου Πατρός καί Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου, γιὰ νά Σᾶς ἀποδώσουμε τήν εὐγνώμονα εὐχαριστία καί τήν τιμή καί τό βαθύτατο σεβασμό μας, γνωρίζοντας καλά πῶς ἡ Θεία Πρόνοια στούς καιρούς μας ἐξέλεξε τή Μακαριότητά Σας γιὰ νά συνεχισθεῖ ἡ ἱστορία καί ἡ θυσιαστική προσφορά τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου στήν Ἐκκλησία.

Πόσο ἀλήθεια ταιριάζει ἀπόψε ὁ λόγος πού ἔγραψε κάποτε ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Μέγας Διερμηνέας τῆς Πύλης, στά τέλη τοῦ 17ου αἰώνα, ἀπευθυνόμενος στόν μεγάλο Ἅγιο προκάτοχό Σας, Πατριάρχη Γεράσιμο τόν Β' τόν Παλλαδᾶ, τόν Κρήτα: *«Τό τῆς οἰκουμένης κριτήριον, τήν Θεοφρούρητον φησὶν καθέδραν τῶν Ἀλεξανδρέων, ἐν καιροῖς ἰδίοις ἀξιολογωτάτων ἀνδρῶν οὐδέποτε κατέλιπεν ἔρημον ἡ Θεία Πρόνοια»*.

Αὐτό ἐγίνε καί μέ τήν Μακαριότητα Σας ἀπό Ἐκεῖνον πού ὅλον συγκροτεῖ τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Πρόνοιά Του ἔθεσε τόν λύχνον ἐπὶ τήν λυχνίαν.

Πενήντα ἔτη λοιπόν ἀπό τήν μοναχική Σας ἀφιέρωση. Πενήντα ἔτη πού, ὅπως ἀκούσατε τότε, ἔχετε τόν Χριστό

«συγκοιταζόμενο, συνανιστάμενο, γλυκαίνοντα και εύφραίνοντα την καρδίαν» Σας. Πενήντα χρόνια συντροφιά μέ όσα «ή μοναχική ζωή χαρακτηρίζεται». Πενήντα χρόνια μοναχικά και ιεραποστολικά περιφέρετε, ως άχθοφόρος της αγάπης του Χριστού, τά στίγματά Του στον κόσμο.

Έκείνον παρακαλούμε σήμερα νά Σᾶς χαρίζει μακρότητα αγαθών ήμερών, νά Σᾶς προσθέσει πολλές σειρές έτών για νά οδηγεΐτε στο φῶς Του ανθρώπους και λαούς. Αύτή εΐναι ή ταπεινή μας παρακλητική προσευχή πού έρχεται νά προστεθει σέ εκείνην της υπέροχης αρχόντισσας Μητέρας Σας Κλεοπάτρας, πού μέ δάκρυα Σᾶς κατευόδωνε κάποτε στο λιμάνι, βλέποντας με τά πίστεως τούς όφθαλμούς πού οδηγεί τά βήματά Σας, τά βήματα του παιδιού της ή Παναγία ή Όρφανή, εις διαδοχήν Μεγάλων και Αγίων Άγκαραθιτών Πατριαρχών Άλεξανδρείας, φαροφυλάκων του πνευματικού Της Φάρου.

Απόψε λοιπόν μιά προσευχητική εκδήλωση αγάπης προσφέρομε στην δική Σας αγάπη, γνωρίζοντας βαθειά μέσα στους καρδιακούς μας χώρους, πώς τιμούμε ένα Πατριάρχη, ό οποίος όπου κι αν πήγε κι όπου κι αν έφθασε δέν λησμόνησε ούτε για ένα δευτερόλεπτο τό Μοναστήρι Του, της πνευματικής Του αναγεννήσεως τον τόπο, τον τόπο πού ξεκίνησε την θαυμαστή Του πορεία.

Απόψε τιμούμε έναν Πατριάρχη πού δέν λησμόνησε ποτέ πώς εΐναι πρώτα Μοναχός, πώς λειτουργεί και διακονεί και εξακτινώνει τά χαρίσματά Του μέ Αγία υπομονή και αγία ταπείνωση, μέ σοφία και σύνεση, μέ αγία απλότητα και προπάντων αγάπη, ως αληθινός Μοναχός.

Απόψε τιμούμε απλά και λιτά, ήσυχα και ταπεινά, αγαπητικά όμως, ανυπόκριτα και ειλικρινά, έναν Πάπα και Πατριάρχη πού γνωρίζει άριστοτεχνικά την τέχνη την ύψηλή του πατρικού ρόλου, την τόσο αναγκαία στην πνευματική όρφάνια των καιρών μας. Έναν Πατριάρχη πού γνωρίζει σέ καιρούς άφιλους και άχάριστους, νά γίνεται φίλος πραγματικός, στήριγμα γνήσιο στους ανθρώπους πού ό Θεός μαγνητίζει κοντά του, για νά πληρωθούν οι υπάρξεις τους πνευματικής εύφορίας.

Απόψε τιμούμε ένα μοναχό Πατριάρχη, ήγούμενο του παλαιφάτου Πατριαρχείου Άλεξανδρείας, πού απέδισε την γνησιότητα του εκκλησιαστικού ήθους του και του ύγιους φρονήματός Του μέ την στάση του δίπλα στον Οΐκουμενικό μας Πατριάρχη, στους δύσκολους αυτούς καιρούς, αληθινός Άδελφός και συγκεληρηναΐος στην άρση του Σταυρού της Έκκλησίας και στην διασφάλιση της ένότητάς Της, Της όποίας δυστυχώς έγωισμοί υπερφίαλοι και «δόγματα» έθνοφυλετικά σχίζουν τον άρραφον χιτώνα.

Θεοῦ τό δῶρον ὁ Θεόδωρος

Θεοῦ τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος ἐκ νεότητος

καί Θεοῦ δωρεᾶς ὑπέρ πάντων ἐξαιτούμενος

ὁ τῆς Ἀγκαράθου μέγας βλαστός καί

Ἀλεξανδρείας Πατριάρχης ὁ ταπεινός.

Αὐτόν τιμοῦμε ἀπόψε.

Ἐσᾶς Μακαριώτατε,

Σᾶς ἀγαποῦμε, Σᾶς σεβόμαστε, Σᾶς εὐγνωμονοῦμε, Σᾶς εὐχαριστοῦμε μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας καί σκύβομε καί ἀσπαζόμαστε τό χέρι Σας. Γιατί εἶστε αὐτό πού εἶστε.

Νά εὐχεσθε, Σᾶς παρακαλοῦμε γιά τό Μοναστήρι Σας, πού σεμνύνεται καί καυχᾶται ἐν Κυρίῳ γιά Ἐσᾶς, νά εὐχεσθε γιά ὅλους ἐμᾶς πού ποθοῦμε νά τό βλέπουμε ἔνδοξο νά συνεχίζει νά δίδει καρπούς, ὅπως Ἐσᾶς, στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου γῆς.

Σᾶς παρακαλοῦμε τέλος, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἐπετείου, νά δεχθεῖτε ἀπό μέρους τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἕνα ἐγκόλπιο μέ τόν Κύριο τῆς δόξης πού ἀναγράφει περίξ τοῦ Προσώπου Του μιά προσευχή, πού τήν ἔχετε ἐνστερνιστεῖ καί ὡς εἰκόνα Του τήν κάνετε καθημερινή πράξη στά σπλάχνα τοῦ λαοῦ Του: «Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τήν γῆν ἐπέβλεψεν, τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ» τῶν ἀνθρώπων».

Συνεχίστε, μέ τή βοήθειά Του, νά ἀκοῦτε τούς στεναγμούς τῶν ἀνθρώπων καί νά τούς ἀπαλύνετε. Εἰς πολλά ἔτη!